

Ahmet Şık'ın savunmasının tam metni - 2017

Savunma yapmıyorum, itham ediyorum... Cumhuriyet'te aradığımız çete ülkeyi yönetiyor

http://www.cumhuriyet.com.tr/haber/turkiye/789977/Ahmet_Sik_in_savunmasinin_tam_metni_Savunma_yapmıyorum_itham_ediyorum..._Cumhuriyet_te_aradiginiz_cete_ulkeyi_yonetiyor.html

Cumhuriyet çalışanlarına yönelik davanın üçüncü duruşmasında savunma yapan Ahmet Şık, "Ben burada savunma yapmıyorum, ifade vermiyorum, aksine itham ediyorum" dedi ve "Cumhuriyet'te aradığımız çete, siyasi parti kılığında ülkeyi yönetiyor" diye ekledi. Şık, savcının sorgusunda 'İddianamedeki suçlamalara değinmediniz' demesi üzerine, "İddianamenin üzerinde pek durmadım. Bence siz de pek kaale almayın" diye cevap verdi.

"Terör örgütüne üye olmamakla birlikte örgüt adına suç işlemek" iddiasıyla tutuklanan gazetemiz yönetici, yazar, muhabir ve avukatları hakkındaki dava, gözaltılardan 9 ay, iddianamenin hazırlanmasından 3 ay sonra önceki gün başladı.

Duruşmanın 3. gününde savunma yapan Ahmet Şık, savunmasını "*Kahrolsun istibdat, yaşasın hürriyet*" diyerek bitirdi.

İşte Ahmet Şık'ın gazetecilik ve hukuk dersi verdiği savunmanın tam metni:

.....

Sözlerime 3 yıl önce, 2014'te yayımlanan 'Paralel Yürüdük Biz Bu Yollarda' isimli kitabımın önsözünden bir alıntıyla başlayacağım. AKP ve Gülen Cemaati arasındaki mafyatik iktidar ortaklığının nasıl dağıldığını anlatan bu inceleme-araştırma kitabımın önsözü şöyle başlıyor:

"Türkiye'yi siyasal ve toplumsal olarak beraber dönüştüren iki güç olan AKP ile Gülen Cemaati'nin birlikteliği ve yancı desteğiyle sürdürülen, adına iktidar denilen kanalizasyon patladı. 'Yeni Türkiye' denilen garabeti inşa eden, amaca ulaşmak için her türlü araca başvurmanın uygun olduğu Makyavelist bir anlayışın hâkim olduğu iki güç; AKP ve Cemaat ayrıştı.

Her ikisi de sistemin ve toplumun demokratikleşmesini değil, kendi otoritesini hâkim güç kılmak üzerinden, içinde örgütlenmeye çalıştıkları devleti ele geçirmek isteyen güç odakları.

Uzun vadede söz sahibi tek güç olacaklarını düşündükleri devletin otoritesine bağlılığı sarsılmaz kılmaya çalışan bir anlayışa sahip bu iki odak, gördük ki bir yandan ortak düşmanlarla mücadele ederlerken öte yandan birbirlerini yok etmeye dönük hamleler için malzeme biriktirmişler.

Bu malzemelerin kullanılacağı günün yaklaştığı, kanalizasyondaki pis kokunun uzun süredir dışarıya yayılmasından belliydi. Medya köşelerinden yapılan tehditler, el altından yapılan tasfiyeler, zaman zaman sızdırılan telefon konuşmaları, hukuksuzluk üzerine kurulu polis-yargı operasyonlarının, ortak düşmanlardan sonra iktidar bileşenlerini hedef alması yaşanacakların işaretiydi.

"SADECE DEVLETİN SAHİBİ KİM OLACAK DİYE SAVAŞILIYOR"

Ortalıkta yok edilecek düşman kalmadığına kanaat getirince, devletin sahibinin kim olacağı kavgasına tutuşarak birbirlerini hedef aldılar. Evet, ortalığı pislik götürdü, götürüyor. Görünen o ki bir süre daha böyle olacak. Dinin, etik değerlerin alet edildiği bu savaşta tarafların ihtiyaçlarını karşılayan yalanlar, tarafları nezdinde gerçeklerden daha itibarlı. Bu yüzden yapılan savunmalara kimse aldanmasın. Bu savaş, ne demokrasi ve temiz toplum ne de birilerinin iddia ettiği gibi barış ya da sivilleşme için yaşanıyor. Sadece devletin sahibi kim olacak diye savaşıyor.”

Bu satırlar yayımlandıktan sonra, AKP ve Gülen Cemaati arasındaki savaş daha da şiddetlendi. 2007’deki Ergenekon soruşturmalarıyla başlayan sahte bir tarih yazımı sürecinin iktidar ve suç ortaklarının devletin ve ülkenin yağmalanmasında kimin daha çok pay alacağıyla ilgili savaş bir darbe kalkışmasına kadar uzandı. 15 Temmuz 2016’da 250 insanın katledildiği kanlı bir kalkışma yaşandı.

Tek failinin Gülen Cemaati olduğuna inanmamız istenen bu kalkışmanın hükümet tarafından önceden bilindiğine yönelik ciddi kuşklar var. Üzerinden bir yıl geçtiği ve çok sayıda soruşturma açılmasına rağmen kuşklar azalmak yerine giderek arttı. İhtiyaç duyulan ‘Kontrollü Kaos’ için yol verildiği zannına kapılmamıza neden olan birçok emaresiyle karanlıkta kalması istenen 15 Temmuz Darbesi son 10 yıla yayılan sahte tarih yazımının da en önemli kilometre taşı oldu. İçinde sıklıkla geçen “demokratikleşme-sivilleşme” sözcükleriyle, yalanlarla kurgulanmış bu sahteliğin tek gerçeği ise darbecilerin katlettiği insanlar oldu.

"KONTROLLÜ KAOS" DEMEMİZ BOŞA DEĞİL

Darbenin karanlıkta bırakılmak istenen yanlarına dair sorular sormamız, ‘Kontrollü Kaos’ dememiz boşta değil. Kalkışmanın hedefindeki kişi Recep Tayyip Erdoğan henüz ülke kan gölünün ortasındaiken niyetini açık eden cümleyi ağızından kaçırmış, “Bu darbe bize Allah’ın bir lütfudur” demişti. Lütf denilerek kastedilenin ne olduğunu hep birlikte gördük, yaşadık, yaşıyoruz. Hakikati dile getirenlerin, suç düzenine itiraz edenlerin, gasp edilen haklarını talep edenlerin seslerinin kısılıp boğulmaya çalışıldığı ve giderek koyulaşan karanlık günlerden geçiyoruz. Kı-saca özetlemekte fayda var.

Darbe engellenmesine engellendi ama ilan edilen Olağanüstü Hal (OHAL) ile temel hak ve özgürlüklerin tümü askıya alındı.

Onbinlerce insan ‘Darbecilik-FETÖ’cülük’ suçlamasıyla gözaltına alındı, 50 binden fazlası tutuklandı. İşkencelerden geçirilenler oldu.

Kanun Hükmünde Kararnamelerle (KHK) devletin ve toplumun Türk-İslamcı bir biçimde dizaynına hız verildi. ‘Bizden olanlar - olmayanlar’ ayrımının tek ölçüt kabul edildiği kuşklarını haklı çıkararak uygulamalarla kamudan tasfiyeler başlatıldı. 110 binden fazla kamu görevlisi ihraç edildi. Güvenlik, yargı, eğitim gibi devletin temel organları başta olmak üzere kamuda doğan boşluk liyakatin değil biat etmenin temel alınmasıyla AKP kadrolarınca dolduruldu.

Yıllarca öğrenci yetiştirmiş bilim insanları, öğretmenler bir anda ‘terörist’ olduklarına hükmedilerek işsiz bırakıldılar. Hakkı olanı geri almak için mücadelesini açlık greviyle sürdürenlere dahi yanıt hapisane oldu.

Fiili olarak ortadan kalkmış olan güçler ayrılığı prensibini resmi olarak da ortadan kaldıracak düzenlemelerin yolu OHAL koşullarında, sandık güvenliği olmadan yapılan şaibeli bir referandumla açıldı.

Türkiye’de her zaman sorunlu olan, istisnai örneklerle varlığını kanıtlamaya çalışan yargı bağımsızlığı ve tarafsızlığı, kendilerini iktidarın menfaatlerine memur tayin eden hâkim-savcılar eliyle tamamen ortadan kalktı. Tutuklama terörüyle gasp edilen kişi özgürlüğünün ihlali, geçerli 6 milyon oy sahibinin iradesini temsil eden Meclis’in üçüncü büyük partisine de uzandı. HDP’nin eş genel başkanları, milletvekilleri ve yine seçilerek göreve gelmiş birçok belediye başkanı esir edildi. Ve hatta bu tutuklamaların yolunu açan düzenlenmeyi “teröristleri koruyorlar” tezviratı yapılacak korkusuyla onaylayan ana muhalefet partisi CHP’nin bir vekiline kadar vardı tutuklamalar.

Birçok sivil toplum örgütü kapatıldı. Hak savunucuları tutuklandı. Onlarca şirkete el konuldu.

Darbenin engellenip demokrasinin taçlandırıldığı söylenen ülkede yazılı, görsel, işitsel yayın yapan onlarca medya organı kapatıldı. Soruşturma, dava, tutuklama tehditleri ve ekonomik baskılara rağmen hâlâ direnmeye çalışan birkaç gazete ve bir avuç gazeteciyi saymazsak hakikati perdelemeden yayın yapan tek bir medya organı ve gazeteci kalmadı. 150’den fazla gazeteci de hapselere tıkılınca Türkiye yeniden ‘dünyanın en büyük gazeteci hapisanesi’ ünvanına kavuştu. Öyle ki; Türkiye tek başına, diğer bütün ülkelerin hapisanelerinde tutulan gazetecilerin toplamından daha fazla esire sahip konumunda.

HAPİSTE OLMADIĞI HALDE TUTUKLU OLAN GAZETECİLER

Hapiste olmadığı halde tutuklu bulunan, yani sansür ve otosansür kısıkcındaki gazetecileri de listeye eklediğimizde tablo daha da karamsar bir hal alıyor. Sansürün koyu gölgesi nedeniyle farklı sermaye gruplarının sahipliğinde yayın yapan çok sayıda medya organı bulunmasına rağmen tek sesli yayıncılık anlayışı tüm ülkeye hâkim olmuş durumda.

Cumhurbaşkanı Erdoğan uykusunda konuşsa canlı yayın yapmak zorunda olan televizyon kanallarında, iktidar komiserleri olmadan siyasal program yapmak da yasak.

Medyanın durumu böyle olunca, siyasal eleştiri mecrası olarak sadece sosyal medya araçları kalmış oldu. Eğer erişim engellenmemişse, eğer internet devlet sansürüyle kesilmemişse, eğer AKP’nin kadrolu internet trolleri ve muhbir vatandaşlarının ve savcılarının hoşuna gitmeyecek şeyler yazmamışsanız eleştiri hakkınızı kullanmanın önünde bir engel yok. Ancak, bu hakkınızı kullandığınızı için tutuklanmayacağınızın garantisi de yok.

"15 TEMMUZ'DA DARBE ENGELENDİ AMA CUNTA İKTİDAR OLDU"

Engellenmiş bir darbe kalkışması sonrasında memleketin içerisinde bulunduğu karamsar tablonun kısa özeti böyle. Aslında bu kadar laf kalabalığını tek bir cümleye sığdırmak da mümkün:

15 Temmuz'da darbe engellendi ama cunta iktidar oldu.

Darbe kalkışmasından sonra hazırlanan iddianamelerde Gülen Cemaati'nin amacı şöyle anlatılıyor:

“Türkiye Cumhuriyeti devletinin tüm Anayasal kurumları olan Yasama, Yürütme ve Yargı erklerini ele geçirmek ve bu süreç tamamlandıktan sonra devleti, toplumu ve fertleri FETÖ'nün ideolojisi doğrultusunda yeniden dizayn ederek; oligarşik özellikler taşıyan bir zümre eliyle ekonomik, toplumsal ve siyasi gücü yönetmek.”

Bir lütf olarak görülen kanlı bir kalkışmadan bugüne uzanan süreçte ortaya çıkan, biraz önce özetlediğimiz tabloya baktığımızda, iddianamelerde anlatılan bu amacın gerçekleşmediğini kim söyleyebilir?

Türkiye Cumhuriyeti devletinin tüm Anayasal kurumları olan Yasama, Yürütme ve Yargı erkleri ele geçirilmedi mi?

OHAL ve KHK'ler aracılığıyla devleti, toplumu ve fertleri kendi ideolojileri ve menfaatleri doğrultusunda dizayn etmeye çalışıyorlar mı?

Devleti ve ülkenin kaynaklarını talan etme niyet ve kararlılığında, oligarşik özellikler taşıyan bir zümre eliyle ekonomik, toplumsal ve siyasi gücü yönetmeye çalışıyorlar mı?

İşte bu nedenlerle Gülen Cemaati'nin en büyük yenilgisi olan 15 Temmuz Kalkışması, aynı zamanda en büyük zaferidir.

Çünkü Fethullah Gülen'in idealize ettiği devlet, toplum ve fert modeli 15 Temmuz kalkışması sonrasında hayata geçirilmiş oldu. İnşa süreci hızla devam eden ve demokrasinin yanında yer alan herkesin karşı çıkması gereken sistem kimin elinde olursa olsun, patenti Fethullah Gülen'dedir.

Tam da bu nedenle Fethullah Gülen ve cemaati ne istediye, Recep Tayyip Erdoğan ve AKP hükümeti vermiştir.

Şimdiyse, kanlı bir kalkışmanın ardındaki güçlerden birisi olduğu kuşku götürmez bir gerçek olan Gülen Cemaati'nin, FETÖ diye anılan bir canavara dönüşmesinde hiçbir sorumlulukları yokmuş gibi davranıyorlar.

Suçlu olduklarını söylemeyelim, gerçekleri anlatmayalım istiyorlar.

Darbecilerce katledilenlerin kanlarını ucuz ve sığ bir siyasetin demagoji malzemesi yapıyorlar.

Çünkü gücü elinde tutanların tek bir amacı var: Totaliter iktidarlarını her ne olursa olsun sürdürmek.

Ve bunun için her türlü kötülüğü yapacak, herkesten vazgeçebilecek bir ruh halinde olacaklar. Uzun iktidar yolculukları, birlikte yola çıktıklarından birer birer vazgeçtiklerinin örnekleriyle dolu bir tarihi barındırıyor. İşlerinin bittiğini düşündüklerini, kullanım süresi dolanları, ihtiyaç kalmayanları geride bırakıp yollarına devam ettiler. Destekçilerinden, işbirlikçilerinden, suç ortaklarından ve hatta dava arkadaşlarından vazgeçtiler. Elbette kalanlara da, saflarına ekledikleri yeni kullanışlılara da sıra gelecek.

KORKACAĞIMIZI, SUSACAĞIMIZI SANIYORLAR

Medyanın neredeyse tamamını iktidarlarının borazanı haline getirenler, suçlarını ve kötü niyetlerini ortaya koymakta diretenleri ise hapsederek susturmaya çalışıyorlar.

Korkacağımızı, susacağımızı sanıyorlar. Bir kez daha yanıldıklarını göstermek için anlatmaya devam edelim...

45 yıllık geçmişi bulunan Gülen Cemaati'nin, ilk 30 yılda tamamladığı devlet içindeki yatay örgütlenmesinin dikey bir gelişim seyri izlemesi ise son 15 yılda tamamlandı. İktidarına gayri resmi ortak olduğu AKP hükümetinin sağladığı olanaklarla Gülen Cemaati'nin, adeta devleti kendisine paralel hale getirmek için önünde engel kalmadı.

Cemaat, polis ve yargı teşkilatları ile ordudaki operasyonel birimlerde hayli güç biriktirmişti. AKP iktidarıyla birlikte stratejik mevki ve makamlara yerleşmek de zor olmadı. Sonrasında ise, ele geçirilmesi planlanan resmi ya da sivil tüm alanlardaki alternatif ve rakip olabilecek aktör, kişi ve kurumlar tasfiye edilerek, kendilerinin önceliklerini belirleyen bir nüfuz alanına kavuşmuş oldular.

Doğru ifadesiyle söylersek, Gülen Cemaati'nin devlet ve toplum için en tehlikeli hale gelecek güce erişmesinin en büyük sorumlusu, "Ne istedilerse veren" ve "yaptığı yardımlar için af dileyerek" suçunu da itiraf eden Recep Tayyip Erdoğan ve 15 yıldır tek başına iktidar olan AKP'dir. Dolayısıyla 15 Temmuz kalkışmasının da sorumluları arasındadırlar.

Birkaç somut örnekle açıklayacağım ancak öncesinde bir anımsatmada bulunmakta yarar var.

Ergenekon ile başlayıp Balyoz, Askeri Casusluk ve başka birkaç soruşturma ile sürdürülen bir dizi kumpas davasıyla Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) içerisinden Gülen Cemaati mensubu olmayan çok sayıda subay tasfiye edildi. Tutuklanmaktan kurtulanların terfileri bile çeşitli haysiyet cellatlıklarıyla engellendi.

O dönemde başbakan olan Erdoğan, kendisini bu davaların savcısı olarak ilan etmişti.

AKP hükümeti de siyasal onay makamı olarak bir yandan hukuksuzluklara suç ortaklığı yaparken, öte yandan kumpasların faillerine yönelik eleştiri ve suçlamalara karşı da kendini siper etmişti.

Şimdiyse, o dönemin suç ve günahlarının tüm yükünü Gülen Cemaati'nin sırtına yükleyerek kendi rollerini ve suçlarını gizlemeye çalışıyorlar.

O dönemde cemaatin komplolarıyla hapsedilen, AKP-Cemaat ortaklığının medyadaki tetikçileri tarafından infaz edilmeye çalışılan çok sayıda kişi vardı. Bu kişilerden, aralarında gazetecilerin de olduğu bazılarının, AKP'nin suçlarının gizlenmesinin kolaylaştırıcısı/ortağı haline geldiğini, hatta bu dönemin haysiyet celladı olarak sahnede bulduklarını da belirtmeden geçmeyelim.

Konumuza dönersek, Gülen Cemaati söz konusu kumpas davalarıyla TSK'deki terfi listesi ve sırasını menfaatleri ve amaçları doğrultusunda şekillendirerek kendi mensuplarının önünü açmış oldu.

TSK'DEKİ TASFİYEDE CEMAATİN YARDIMINA KOŞAN YİNE AKP OLDU, HEM DE ARALARINDAKİ SAVAŞ SÜRERKEN

TSK'de Cemaat mensubu olmayan subaylar elbette bu davalarla saf dışı bırakılanlardan ibaret değildi. Kalanların saf dışı edilmesi için Cemaat'in yardımına koşan yine AKP hükümeti oldu. Hem de aralarındaki savaş sürerken.

Bakalım neler olmuş...

2012 Mayıs'ında yapılan yasal değişiklikle, askeri personelin 15 yıllık mecburi hizmet süresi 10 yıla indirilmişti. Cemaat böylece, kendilerinden olmayan subaylardan bazılarının ordudan ayrılacağını hesaplıyordu. Öyle de oldu. Kumpas davalarıyla yaratılan korku iklimi ve TSK'nin yaşadığı itibar kaybı nedeniyle istifalar yaşandı.

Bu ilk yasal değişiklikten sonra gerçekleşen önemli bazı düzenlemeler ise ilginç bir şekilde AKP ve Cemaat arasındaki savaş başladıktan sonra yapılmıştı.

AKP ve Gülen Cemaati arasındaki savaşı bir meydan muharebesine çeviren ve aralarındaki ilişkiyi onarılamaz biçimde koparan 17/25 Aralık 2013'teki yolsuzluk soruşturmalarıydı. Suriye iç savaşında rejim karşıtı olarak çarpışan bazı selefi cihatçı gruplara silah ve mühimmat yardımı yapıldığını kanıtlayan MİT TIR'ları operasyonları da bu süreçte gerçekleştirilmişti.

İşte ilişkilerin böylesine kopuk olduğu bir dönemde bazı AKP milletvekillerinin talep, öneri ve oylarıyla gerçekleşen yasal değişikliklerle TBMM'de askerlikle ilgili bazı düzenlemeler yapıldı.

İlkin 11 Şubat 2014'te Meclis'in çoğunluk gücü olan AKP'nin benimsemesiyle yapılan düzenleme ile TSK'de terfiler 1 yıl öne çekildi. Böylece aralarında çok sayıda Cemaat mensubu olan 4 yıllık albaylar ve 3 yıllık generaller de terfi kapsamında Yüksek Askeri Şura'ya (YAŞ) dâhil edilmiş oldu. Düzenlemeyle aynı zamanda, Cemaat mensubu olmayan ve YAŞ kararlarında terfi alamayan generaller de bu şekilde emekli edilerek TSK dışına çıkarılmış olacaktı.

İkinci değişiklik 2 ay sonra gerçekleşti. 12 Nisan 2014'te yürürlüğe giren TSK Yüksek Disiplin Kurulları Yönetmeliği'yle ordudan ihraçları değerlendirmek üzere yeni Yüksek Disiplin Kurulları oluşturuldu. Bu kurulların çalışma esaslarını belirleyen Subay Sicil Yönetmeliği'nde yapılan değişiklik, irticai faaliyetler nedeniyle TSK'den ihraçların önünü kesiyordu.

Bir diğer değişiklik 37 AKP'li vekil tarafından 30 Aralık 2015'te Meclis Başkanlığı'na sunuldu. Bu kanun değişikliğiyle, albaylıktan generalliğe terfi için bekleme süresi 4 yıla indirilmiş oluyordu. Bu şekilde, Cemaat mensubu olan ancak terfi sırası gelmemiş albayların general olmasının da yolu açılmış oldu.

Son değişiklik 6722 sayılı TSK Personel Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'du.

1988 ve daha önceki yıllarda Harp Okullarından mezun olmuş subaylar, Gülen Cemaati'nin örgütlülüğünün en zayıf olduğu gruplardı.

Söz konusu yasa değişikliği de, orduda hizmet süresini 28 yıla indiren düzenlemeler öngörüyordu.

Böylece Cemaat, kendisinden olmayan subayları en çok sayıda bulunduğu üç devreyi birden topluca emekli ederek TSK dışına çıkarmış olacaktır.

15 Temmuz darbesi girişiminin en önemli aktörleri oldukları öne sürülen generaller Mehmet Dişli ve Mehmet Partigöç'ün hazırladığı bu tasarının, bir madde hariç tümünün, yasa kabul edilir edilmez yürürlüğe girmesi öngörülüyordu. 2016 Ağustos Şurası'ndan sonra yürürlüğe girmesi öngörülen ise, Cemaat'ın en az örgütlü olduğu 1988 ve önceki yıllardaki mezunları kapsayan üç devrenin birden toplu olarak emekli edilmesiyle ilgili maddeydi. 23 Haziran 2016 gecesi, tasarının Meclis'teki görüşmeleri sırasında AKP Grubu'nun verdiği bir önergeyle, o maddenin de kanunun çıktığı anda yürürlüğe girmesi sağlandı.

1985-2003 ARASI 400 PERSONEL TSK'DEN İHRAÇ EDİLDİ, AKP DÖNEMİNDE TEK BİR İHRAÇ OLMADI

AKP hükümetinin sınırsız desteğiyle yürütülen kumpas davaları ve yine hükümet eliyle yapılan yasal düzenlemelerle Gülen Cemaati'nin TSK içinde hedeflediği tasfiyeler büyük oranda gerçekleşmiş oldu. Bunların ne anlama geldiğini de 15 Temmuz sonrasında ortaya çıkan tablo gösterdi.

CHP'nin hazırladığı, "Öngörülen, Önlenmeyen ve Sonuçları Kullanılan Kontrollü Darbe" başlığını taşıyan, TBMM 15 Temmuz Darbesini Araştırma Komisyonu'nun raporuna yönelik muhalefet şerhini içeren raporundan yapacağım alıntı söylemeye çalıştığımı daha anlamlı kılacak.

Raporda yer alan bilgilere göre, kumpas davalarından sonraya rastgelen 2011, 2012 ve 2013 yıllarındaki YAŞ kararlarıyla terfi eden generallerin neredeyse tamamı FETÖ üyesi olmakla suçlanıyorlar. Biraz önce anlattığım AKP hükümetinin yaptığı yasal düzenleme ve değişikliklerden sonraki döneme rastgelen 2014 ve 2015 yıllarındaki YAŞ kararlarıyla albaylıktan generalliğe terfi edenlerin de yüzde 80'ine aynı suçlama yöneltmiş.

Bu arada 1985'ten AKP'nin iktidara geldiği 2003'e kadar Gülen Cemaati mensubu oldukları iddiasıyla toplamda 400 personelin TSK'den ihraç edildiğini, ancak 2003'ten darbe kalkışmasının yaşandığı tarihe kadar ise herhangi bir ihraç yaşanmadığını vurgulamakta yarar var.

Uygulanmayan 2004 Milli Güvenlik Kurulu (MGK) kararlarından da bahsettikten sonra Gülen Cemaati'nin darbe kalkışmasına girişecek kadar TSK içinde böylesine etkili bir güce ulaşmasında AKP hükümetinin azımsanmayacak katkılarını anlatmaya çalıştığım bu bölümü bitireceğim.

25 Ağustos 2004'deki MGK toplantısı yapıldığında AKP iktidardaki ikinci yılını doldurmak üzereydi. Bildiğiniz gibi MGK, en üst düzeyde asker ve sivil yöneticilerin bir araya gelerek, kurula adını veren milli güvenlik konularının görüşüldüğü, tavsiye niteliğinde kararların alındığı bir toplantıdır. Kararları da mutlaka gizli tutulur.

Ancak 2004 MGK kararları birkaç yıldır biliniyor.

Bugünkü Türkiye'nin inşası sürecine yaptığı katkılarla maruf Taraf gazetesinde 28 Kasım 2013'de manşetten yayımlandı.

AKP-Cemaat savaşının ilk dönemlerinde yayımlanan ve çatışmaların daha da şiddetleneceğinin işaret fişeği olan bu haberle birlikte öğrendik MGK toplantısının kararlarını.

15 Temmuz darbe girişiminden 12 yıl önce yapılan bu MGK toplantısının konusu, Gülen Cemaati'nin gelecekte yaratacağı tehlikeye işaret ediyormuş. Bu nedenle toplantıda, "Fethullah Gülen Grubunun Faaliyetlerine Karşı Alınması Gereken Tedbirler" başlığıyla, Cemaat'e karşı bir eylem planı hazırlanması tavsiye kararı olarak dönemin TSK yönetimi tarafından AKP hükümetine bildirilmişti.

Dönemin Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Dışişleri Bakanı Abdullah Gül ve 5 ayrı bakanın yanı sıra Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök ve MGK'nin diğer asker üyeleri olan kuvvet komutanları Aytaç Yalman, Özden Örnek, İbrahim Fırtına ve Şener Eruygur tavsiye kararının altındaki imzaların sahipleriydi.

GÜLEN CEMAATİ BİZZAT AKP TARAFINDAN TEHDİT LİSTESİNDEN ÇIKARILDI

Önerinin sahibi olan TSK, karar uyarınca oluşturulacak eylem planı çerçevesinde Gülen Cemaati'nin yurt içi ve dışındaki faaliyetlerinin hassasiyetle takip edilerek, ileride yaratabileceği tehlikelere karşı radikal tedbirler alınmasını öneriyordu. Bu tavsiye kararlarında imzası bulunan komutanlardan üçünün kumpas davalarında tutuklandığını anımsatıp hükümetin neler yaptığını anlatarak devam edelim.

Haberin Taraf Gazetesi'nde yayımlanmasından sonra AKP'nin de seçmen tabanını oluşturan muhafazakâr kamuoyunda oluşan tepkiler üzerine hükümetten peş peşe açıklamalar yapıldı. Açıklamaların ortak noktası; kararların tavsiye niteliğinde olduğu ve hükümetçe yok sayılarak hiçbir zaman uygulanmadığıydı. Dönemin Başbakan Başdanışmanı olan Yalçın Akdoğan twitter hesabından, "2004'teki MGK kararı hükümet tarafından yok hükmünde kabul edilmiş, hiçbir bakanlar kurulu kararı alınmamış, hiçbir işlem yapılmamıştır" açıklamasını yapmıştı. Dönemin Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç da "10 yılda MGK'de kabul edilen hiçbir şey hayata geçirilmediği gibi biz; dindarları, dini grupları mağdur edecek hiçbir şeyi hayata geçirmedik. Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'nin işlevselliğini biz ortadan kaldırdık" demişti. Arınç'ın açıklamasında, Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'ne vurgu yapılması da önemli. Zira Milli Güvenlik Siyaset Belgesi, devletin iç ve dış tehdit olarak belirlediği grupları tanımlar. Gülen Cemaati de 2010 yılına dek bu belgede, devlet güvenliğine yönelik iç tehdit grupları arasında sayılıyordu. Ancak, Arınç'ın da vurguladığı üzere Gülen Cemaati, bizzat AKP hükümeti tarafından tehdit listesinden çıkarıldı.

Eski MİT Müsteşar Yardımcısı Cevat Öneş, 2004 MGK kararlarının uygulanmaması üzerine bakın nasıl bir tepitte bulunmuş: "İfade edilen çeşitli saiklere rağmen 2004 MGK kararının, siyasi ve hukuki yönlerden zamanın iktidarınca tedbirler yönünden değerlendirilmeyişi, Gülen Cemaati'nin sadece Türk Silahlı Kuvvetleri'ni değil, Türkiye Cumhuriyeti Devletini ve kurumlarını da işgal etme sürecine ivme kazandırmıştır."

"HAYIR KANDIRILMADINIZ, AKSİNE BİZİ KANDIRAMYA ÇALIŞTINIZ"

MİT'te üst düzey yöneticilik yapmış olan Öneş'in devletin dinci bir örgüt tarafından işgal edilmesi sürecinin önemli sorumlularından biri olarak AKP hükümetini işaret ettiği açıklaması böyle. AKP hükümetinin konuyla ilgili yaptığı ve bir suç itirafı olan açıklamaları da ortada.

Cemaat kendilerini hedef alana dek uyarı ve eleştirileri dinlemeyip, devleti tüm kurumlarıyla birlikte bu çeteye teslim eden, suçlarına ortaklık yapanlar şimdi "kandırıldıklarına" inanmamızı istiyorlar.

Hayır kandırılmadınız. Aksine, birlikte kandırmaya çalıştınız.

Yıllardır bunu söylememize rağmen, Cumhuriyet Gazetesi'nden örgüt, bizlerden FETÖ'cü çıkarmak için beyhude bir çabaya girişen Türkiye yargısının "kandırıldık" açıklamasını yeterli görerek şüpheliler hakkında herhangi bir soruşturma açmadığını da belirtelim.

Şimdi yargının AKP eliyle Cemaat'e nasıl teslim edildiğine bir göz atalım. CHP'nin 15 Temmuz kalkışmasıyla ilgili hazırladığı raporundan yine bir alıntı yapacağım.

Darbe girişimi sonrasında, Gülen Cemaati'nin hatırı sayılır bir ağırlığı olan yargı teşkilatından birkaç bin hâkim-savcı "FETÖ'cü oldukları" gerekçesiyle ihraç edildi. Birçoğu tutuklandı.

CHP'nin raporu, ihraç edilen yargı mensuplarının kadrolaşmalarına dair çarpıcı tespitler içeriyor. Raporda darbe sonrasında KHK'lerle ihraç edilen yargı mensupları arasında kıdemi en eski olanın 1980'de mesleğe girdiği belirtiliyor. 1980'den AKP'nin iktidara geldiği 2002'ye kadar, farklı hükümetler tarafından toplamda 7 bin 672 hâkim ve savcının ataması yapılmış. Bunlar arasından darbe kalkışması sonrasında ihraç edilenlerin sayısı bin 210 kişi. Oransal olarak ifade edersek, 23 yıllık bir süreç içinde göreve başlayan yargı mensupları arasında FETÖ bağlantısı olduğu iddiasıyla ihraç edilenlerin oranı yaklaşık yüzde 16.

Şimdi bir de AKP'nin iktidar olmasından sonraki dönemlere bakalım.

Raporda 2003-2010 yılları arası ilk AKP Dönemi olarak adlandırılmış. Bu dönemde ataması yapılan 3 bin 637 hâkim-savcıdan ihraç edilenlerin sayısı bin 255 kişi. Oransal ifadeyle, toplam atamalar içinde ihraç edilenlerin payı yaklaşık yüzde 35 olan bu dönemin adalet bakanları ise Cemil Çiçek, Mehmet Ali Şahin ve Sadullah Ergin.

Yargıdaki vesayete son verdiği demogojisi yapılan 2010 Anayasa Referandumu sonrası ile AKP'ye yönelik yolsuzluk soruşturmalarının yapıldığı 17/25 Aralık 2013 tarihleri arası ise raporda ikinci AKP Dönemi olarak incelenmiş. Bu dönemin adalet bakanları ise yine Sadullah Ergin ve Bekir Bozdağ. Bu iki bakanın döneminde ataması yapılan 2 bin 876 hâkim/savcıdan bin 192 kişi ihraç listelerine girmiş. İhraçların toplam atamalar içindeki payı ise yaklaşık yüzde 42.

AKP'nin Cemaat'le ortaklığının sona ermesinden sonraki, 2014'den 15 Temmuz 2016 darbesine kadar geçen süre ise üçüncü AKP Dönemi başlığı ile ele alınmış. Adalet Bakanı ise yine Bekir Bozdağ. AKP – Cemaat savaşının şiddetlenmesi nedeniyle bu dönemdeki yargı atamalarında Cemaat payında belli bir düşüş göze çarpıyor. Atanan 2 bin 281 Hâkim-savcıdan 582'si ihraç edilmiş. Yani yaklaşık yüzde 26'sı.

AKP'nin bu üç dönemine dair toplam sayıları kıyaslamalı olarak verirsek; 1980-2002 arasındaki 23 yılda yargıdaki Cemaat kadrolaşması yaklaşık yüzde 16'iken, AKP'nin kesintisiz olarak hükümet olduğu 2003-2016 arasındaki 14 yılda ise bu oran yüzde 35 olmuş. Bu 14 yılda ataması AKP tarafından yapılan 8 bin 794 hâkim-savcıdan 3 bin 29'u ihraç edilmiş. Oransal ifadesiyle toplam atamalar içinde FETÖ bağlantısı nedeniyle ihraç edilen yargı mensubu yüzde 35 olmuş.

AKP hükümetinin kendisini suçtan muaf tutmak için sığ bir kurnazlık örneğiyle, FETÖ adına yürütülen soruşturmalarda milat olarak kabul ettiği 17/25 Aralık 2013 sonrasındaki döneme ilişkin ihraç oranları bile 1980-2002 arasındaki dönem ortalamasının üzerindedir. Geçen haftaya kadar Adalet Bakanı olan Bekir Bozdağ'a ayrıca bir parantez açarak bu konuya nokta koyalım.

Bekir Bozdağ, AKP hükümetinin 14 yıllık iktidarında Adalet Bakanı olarak görev yapan 4 isimden biri. 24 Mart 2011'de Meclis'te yaptığı konuşmada Fethullah Gülen'den "Bu ülkenin yetiştirdiği değerli bir kıymet, bilge bir insandır. Herşeyi açıktır" diye bahseden Bozdağ, 9 Haziran 2012'de de "Muhterem Hoca Efendiye Antalya'dan selamlarımı iletiyorum" mesajını kişisel twitter hesabından paylaşan kişidir. 15 Şubat 2012'de de CNNTURK televizyon kanalında katıldığı bir programda, "Yargıda cemaat örgütlenmesi var mı?" sorusunu "böyle bir şey mümkün olmaz" diyerek yanıtlayan da Bekir Bozdağ'dır. Cemaat ile aralarındaki savaşın başlangıç zamanlarında, 15 Ağustos 2013'te, "Cemaat'le AKP arasında bir fitne ateşi yakmayı başaramayacaklardır" şeklindeki twitter mesajının sahibi de Bekir Bozdağ'dır.

Yargıda Cemaat'in örgütlenmesi olduğuna yönelik iddialara "mümkün değil" yanıtını vermiş olan Bekir Bozdağ'ın 2013'ten günümüze kadar uzanan bir Adalet Bakanlığı serüveni var. Bu 4 yılda 15 Temmuz darbesine gelene kadar Bozdağ, toplam 3 bin 614 hâkim-savcı ataması yapmış. Yani AKP'nin 14 yıllık iktidarında gerçekleştirilen toplam 8 bin 794 atamanın yüzde 41'ini Bakan Bozdağ 4 yılda yapmış. Yargıda Cemaat örgütlenmesini mümkün görmeyen Bozdağ'ın atamasını yaptığı hâkim-savcılardan bin 228'i, yani yaklaşık yüzde 34'ü FETÖ'cü oldukları iddiasıyla ihraç edilmiş. Bu sayı ve oranların bize söylediği şudur:

Bekir Bozdağ, yargının Cemaat'e teslim edilmesinin baş sorumlularından birisidir.

Ancak bizler FETÖ'cü suçlamasıyla hapsedilmişken, Bekir Bozdağ görevinin değiştirilmesine karar verildiği geçen haftaya kadar Adalet Bakanı sıfatıyla Hakim-Savcılar Kurulu'nun başındaki kişi olarak, kendisi tarafından ataması yapılan yargı mensuplarının teşkilattan ihraçlarını yönetiyordu.

MİT'E SIZDILAR

15 Temmuz darbesini saatler önce haber aldığı halde kanlı kalkışmayı engelle(ye)meyen Hakan Fidan'ın müsteşarı olduğu Milli İstihbarat Teşkilatı'nda (MİT) durum ne imiş ona da bakalım.

Meclis 15 Temmuz Darbesini Araştırma Komisyonu'na ifade veren isimlerden birisi de bir önceki MİT Müsteşarı olan Emre Taner'di.

İfadesinde, görev yaptığı 2005-2010 yılları arasındaki dönemi kast ederek şunları söyledi emekli Müsteşar Taner:

“Benim çalıştığım dönemde MİT’e FETÖ’nün sızması sifira yakındır. İstemezseniz almazsınız. İyi incellerseniz almazsınız. Ondan sonrasını bilemem. Daha sonraki yönetim cevaplayacaktır. Şimdi, ‘70-80 kişi MİT’ten FETÖ bağlantılı diye ayrıldı’ dendiği zaman dahi yadırgamamak mümkün değildir. Geçmiş döneme ait değildir. Belki 2,3,5 kişi olabilir. Ona bir itirazımız yok. Ama son dönemde bu girmelerin daha rahat ve net olduğuna dair bir izlenim vardır. Bunu rahatlıkla söyleyebilirim. MİT, devlet kurumları içerisinde FETÖ anlamında ve diğer yıkıcı örgütler anlamında en temiz kalmış örgüttür.” Cemaat’in MİT’e sızmaları konusunda açık bir biçimde Hakan Fidan’ı suçlayan eski müsteşar Taner’in, MİT’in FETÖ bağlamında “en temiz kalmış örgüt” olduğu düşüncesi ne kadar doğruyu yansıtıyor bakalım.

Meclis 15 Temmuz Komisyonu’na ifade vermeye dahi gitmeyen ya da gitmesine izin verilmeyen MİT Müsteşarı Hakan Fidan, talep üzerine, MİT’teki FETÖ bağlantılı personelle ilgili bir rapor gönderdi. Cemaat kumpasıyla, Ergenekoncu olduğumuz yalanıyla tutuklanıp birlikte hapsedildiğim “eski örgüt arkadaşım” gazeteci Müyesser Yıldız, Oda TV isimli haber portalında bu raporun içeriğini anlatmış.

MİT’in raporuna göre; 17 Aralık 2013’ten 15 Temmuz 2016’ya kadar olan 2,5 yıllık dönemde 181, darbe kalkışmasından sonraysa 377 personel hakkında işlem yapılmış. Yani, “devletin temiz kaldığı” iddia edilen kurumunda toplam 558 personelin FETÖ bağlantısı tespit edilmiş. Bunlardan 167’si kamu görevinden çıkarılmış. Sözleşme feshi ya da istifa gibi nedenlerle de 70’inin teşkilatla ilişkisi kesilmiş. TSK/Emniyet personeli olan 272’sinin geçici görevlendirilmesi de sonlandırılmış. Toplamda 509 MİT personelinin teşkilatla ilişkisi kesilmiş, kalan 49 personelle ilgili çeşitli işlemler sürerken, 5 kişinin de göreve iade edildiği belirtilmiş. Bahsedilen 558 personelden kaçının, Hakan Fidan’ın müsteşar olarak atandığı 2010’dan sonra MİT’te göreve başlayıp başlamadığına ilişkin bir bilgi yok. Ancak, eski müsteşar Emre Taner’in, Cemaat’in MİT’e yönelik sızmalarıyla ilgili halefi, müsteşar Hakan Fidan’ı suçladığını bir kez daha anımsatalım.

Hakan Fidan’a yönelik suçlama ya da kuşkularını dile getiren sadece eski müsteşar da değil. Başbakan Binali Yıldırım da kuşkularını dile getirenlerden biri.

Anlatalım...

İhbarcı Binbaşı O.K.’nin Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından başlatılan soruşturmada verdiği ifadesinde, 15 Temmuz 2016 günü saat 14:00’de MİT’e giderek darbe yapılacağını söylediğini artık hepimiz biliyoruz. Ancak MİT Müsteşarı Hakan Fidan, yapılan ihbarın darbe kalkışması olmadığını ısrarla söylemeye devam ediyor. Genel Kurmay Başkanı Hulusi Akar da, Müsteşar’ın karargâha gelerek, MİT’e bir hava operasyonu yapılarak kendisinin kaçırılmasına yönelik bir plandan bahsettiğini söyleyerek Hakan Fidan’ı doğrulayan bir ifade vermişti. Orgeneral Akar, her ne kadar “Daha büyük bir planın parçası olduğunu değerlendirdik” dese de, MİT’e ihbar yapılmasından yaklaşık 7 saat sonra tanklar sokağa indi. Savaş jetleri Meclis’i bombaladı. Her ne kadar başarısız kılınmış olsa da 250 kişi darbecilerce katledildi. Çünkü savaş helikopterleriyle MİT’e askeri operasyon düzenlenip Müsteşar Hakan Fidan’ın kaçırılmak istendiği planın, bir darbe kalkışmasının parçası olduğunu anlamamışlar.

Ya da bizi inandırmak istedikleri bu.

Şimdi biz bunları, kuşkularımızı söyleyip, yazdığımız için hapisteyiz. Ama böyle bir planı, bir darbe kalkışmasının parçası olduğunu anlayabilecek kapasitede olmadıklarını itiraf edenler, orduyu ve MİT'i yönetmeye devam ediyor.

Darbe kalkışması başladıktan sonra birkaç saat süreyle, Hakan Fidan'a kimsenin ulaşamadığını biliyoruz. Üstelik Müsteşar Fidan'ın ne Başbakan Binali Yıldırım'ı ne de kendisine "Sır Küpüm" diyen Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı darbe ihtimaline karşı neden bilgilendirmediği de sırrını koruyor.

2 Ağustos 2016 gecesi, CNNTürk ve Kanal-D televizyon kanallarının ortak yayınına konuk olan Başbakan Binali Yıldırım, "MİT Müsteşarına bana neden haber vermediğini sordum. 'Başbakanın, Cumhurbaşkanının haberi yok. Nasıl olur? dedim.' Genelkurmay Başkanına söylemeniz doğal ama Başbakana da söylemeniz gerekirdi' dedim. Cevap veremedi" demişti. Yani Başbakan da darbe kalkışmasında MİT'in sadece istihbarat zafiyeti yaşamadığının altını çiziyordu.

Başbakan da Yıldırım, kalkışmadan 1 yıl sonra, kendisiyle yapılan söyleşide kuşkularımızı arttıran bir bilgiyi satır aralarına sıkıştırıyordu. Hürriyet gazetesinin "15 Temmuz Yıldönümü" ekinde Fikret Bila'nın Başbakan Yıldırım'la yapılmış bir söyleşisi yayımlandı. Söyleşide Yıldırım, Ankara ve İstanbul emniyetiyle yapmış olduğu görüşmeler sonunda 15 Temmuz'da bir darbe kalkışmasıyla karşı karşıya oldukları kanaatine ulaştığını anlatıyor. MİT Müsteşarı Fidan'la kalkışma başladıktan 2 saat sonra 22.30 – 23.00 arasında iletişim kurabildiğini belirten Yıldırım şöyle devam ediyor:

"Bilgiler bize intikal etmedi, ne bana ne de Cumhurbaşkanına. Müsteşar da (Hakan Fidan) o anda söylemedi. O anda darbeyle ilgili de bir şey söylemedi. Ben kendisine sordum, 'Darbe oluyor, ne yapıyorsun?' dedim. 'Yok' dedi. 'Bir şey yok, normal. Biz çalışıyoruz' dedi bana. Oradaki iş farklı bir şey"

MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ın Başbakan Yıldırım'a "Bir şey yok, Normal" dediği saatlerde neler olmuş ya da neler oluyormuş bir anımsayalım.

Saat 21:00: Darbeciler Genelkurmay Karargahını ele geçirerek komutanları esir almışlar. Kendilerine direnenlerle de çatışmaya başladıkları için silah sesleri duyulmaya başlamış.

Saat 22:00: Genelkurmay karargahında silah sesleri duyuldu ve helikopter dışarıda bulunanların üzerine ateş açtı.

Saat 22:05: Genelkurmay başkanının uçuş yasağı emrine rağmen, Ankara'da savaş jetleri ses duvarını aşarak uçuş yapmaya başlamışlar.

Saat 22:28: İstanbul'da tanklar, Boğaz Köprülerini kapatmış.

Saat 22:35: İstanbul Atatürk ve Sabiha Gökçen Havalimanları darbeciler tarafından işgal edilmiş.

Tüm bu gelişmeler ilk önce sosyal medyadan, kısa süre sonra da ulusal yayın yapan televizyon kanalları tarafından duyurulmaya başlanmış. Başbakan Yıldırım'ın, Müsteşar Fidan'la konuştuğunu söylediği saatlerden kısa bir süre sonra da, 23:00'de MİT'in Ankara Yenimahalle'de bulunan genel merkezine savaş helikopterleriyle saldırı düzenlendiğini de belirtelim. Ama Hakan Fidan'ın, Başbakana söylediğine göre ise "bir şey yok, normal"

EMNİYETTEKİ FETÖ'CÜ POLİS SAYISI İHRAÇ EDİLENLERİN ÇOK ÜZERİNDE

Başbakanın da dediği gibi “Oradaki iş farklı bir şey” gerçekten de. Ve o farklı şeyin ne olduğu sorusunun yanıtını aramaya devam edeceğiz. Çünkü canlarını ortaya koyarak bir darbeyi engellemeye çalışanların yastı aileleri başta olmak üzere herkesin gerçekleri bilmeye hakkı var.

Gülen Cemaati'nin devlet içindeki kalelerinden biri de, kuşku yok ki polis teşkilatı. Cemaat mensubu polislerin Ergenekon, Balyoz, Devrimci Karargâh, KCK, Şike, Oda TV ve benzer birçok kumpas soruşturma ve davalarındaki ortaya çıkan rolleri bu iddiamızın tek başına kanıtı.

15 Temmuz sonrasında 13 binden fazla polis FETÖ bağlantısı iddiasıyla meslekten atıldı. Büyük çoğunluğu tutuklandı. Ancak, Emniyet Teşkilatı'ndaki cemaat mensubu polis sayısının, bu rakamın çok daha üzerinde olduğunu belirtmek gerek.

Cemaat'in Polis teşkilatındaki örgütlenmesi 1980'li yılların başına kadar uzanıyor. Dolayısıyla bundan sadece AKP iktidarı sorumlu değil. Ancak AKP iktidarı döneminde ortaya çıkan, polis adaylarının girdiği sınavlarda kopya çekilmesi ya da soruların sınavdan önce Cemaat'in dershanelerine sızdırılması olaylarına yönelik etkin soruşturma yapmamaları, eleştirileri kulak arkası etmeleri kendilerini tek başına sorumlu kılıyor.

Birkaç örnekle açıklayalım:

- 26 Ağustos 2007'de yapılan ve Türkiye genelinde 71 binden fazla adayın katıldığı polislik sınavı sorularının önceden çalındığı ortaya çıktı. Konunun medyaya yansımından sonra sınavda kopya çekildiği, Cemaat kast edilerek, soruların önceden belli gruplara verildiği iddiaları ortaya atıldı. Dönemin İçişleri Bakanı Beşir Atalay, sınav sorularının önceden bazı kişilerce bilinmesi veya sınava giren adaylara verilmesinin mümkün olmadığını iddia etti.

- Beşir Atalay'ın iddialı açıklaması 8 ay sonra çürüdü. 13 Eylül 2009'da yapılan Polis Meslek Yüksek Okulu sınavı soruları, sınavdan birkaç gün önce Cemaat'e ait FEM Dershaneleri'ne sızdırılmış ve bazı öğrencilere yanıtlarıyla birlikte dağıtılmıştı. Konu medyaya yansınca 60 binden fazla adayın girdiği sınav iptal edildi.

- Emniyet Genel Müdürlüğü'nün ara kademe amir açığını kapatmak için 5 Mart 2012'de yaptığı ve 50 binden fazla polisin katıldığı sınavda kopya çekildiği belirlendi. Kazanan adayların 68'inin akraba olduğu belirlenen sınavda Cemaat'in teşkilat içinde en güçlü olduğu personel, istihbarat ve kaçakçılık birimleri ile Başbakanlık Koruma Müdürlüğü ve Bakanlık Özel Kalem Müdürlüklerinde çalışan 485 kişinin 85-90 aralığında puan aldıkları belirlendi. 2011'de yapılan aynı sınavda da kazanan adayların tümünün hatalı olduğu mahkeme kararıyla tescillenen 19 soruya doğru yanıt verdikleri ortaya çıktı.

1980'lerde polis okullarına girenler arasında örgütlerine eleman devşiren Cemaat, AKP iktidarı dönemindeyse önceden çaldıkları sınav sorularıyla kendi elemanlarını doğrudan Emniyet Teşkilatı'na sokuyordu. Sınavların yapıldığı dönemde şikâyet konusu olan, medyada haberleştirilen bu olaylarla ilgili AKP hükümeti eleştirileri kulak arkası etmeyi tercih etti. Cemaat'in kendilerini hedef aldığı 17/25 Aralık 2013 yolsuzluk soruşturmalarından sonraysa bu sınavlarla ilgili adli ve idari soruşturmalar açıldı.

Darbe kalkışmasına girişip kendi halkına silah sıkan ordu ile yargı, Polis Teşkilatı ve MİT'teki durum ve AKP hükümetlerinin sorumluluğuna dair buzdağının görünen yüzünde var olanların özeti böyle.

Şurası kesin ki, Gülen Cemaati AKP iktidarda bulunduğu 14 yıl boyunca herhangi bir engelle karşılaşmadan nihai hedefine doğru yol almaya devam etmiştir. Hatta AKP'ye dönük niyetlerini de açık eden 7 Şubat 2012'deki MİT soruşturması ve 17/25 Aralık yolsuzluk operasyonlarına rağmen caydırıcı bir engelle karşılaşmak bir yana, sistem içindeki kazanımlarını koruyup, büyümeye devam etmiştir. Büyüyen tehlikeyi görerek AKP'yi eleştiren ve uyarılara hükümetin verdiği yanıtların toplamını tek bir alıntıyla özetlemek mümkün. Dönemin AKP Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik, 20 Şubat 2012'de NTV kanalındaki mülakatında, Cemaatin devlet içindeki örgütlü gücüne yönelik eleştirilere şöyle yanıt vermişti: "Cemaat devleti ele geçirmiş, devlete sızmış diyorlar. Bunlar kargaları güldürür. Bu paranoyaları bir yana bırakalım."

"HERKESİN CEMAATE BİAT ETTİĞİ DÖNEMDE KİTABIMIN ADI 'İMAMIN ORDUSU' İDİ"

Anımsatmadan geçmek istemediğim bir anekdot daha var. 2011 yılı Gülen Cemaati'nin gücünün doruğunda olduğu zamanlardı. AKP iktidarı mensuplarının, medyanın büyük çoğunluğunun, şimdilerde en cevval FETÖ düşmanı olduğunu kanıtlama çabasıyla herkesi tutuklayan yargı mensuplarının ezici çoğunluğu, ne Fethullah Gülen'den ne de Cemaat'inden adıyla dahi bahse demiyorlardı. Korkuyorlardı. Şimdi Recep Tayyip Erdoğan ve AKP'ye yaptıkları gibi o dönemde de devletin kudretli gücü Cemaat'e menfaatleri gereği biat ediyorlardı. O zaman da, Cemaat kumpasıyla tutuklananlar arasındaydım. Nedeni ise bugün olduğu gibi yine bir mesleki faaliyetti. Cemaat'in polis ve yargıdaki örgütlü çetesinin, Ergenekon sürecindeki soruşturma ve davalardaki rolünü irdelemek niyetinde olan bir kitap çalışması yapıyordum. Herkesin Cemaat'ten korktuğu, biat ettiği, adını bile anmadığı o dönemde kitabımın adı "İmamın Ordusu" idi.

Recep Tayyip Erdoğan ise dönemin başbakanıydı. Ve "Bazı kitaplar bombadan tehlikelidir" diyordu. Hapiste tutulan gazeteciler için, şimdi de sıkça yaptığı gibi o zaman da, "Gazeteci değil, Teröristler" diyordu. Elbette böyle bir beklentimiz yok ama Erdoğan kitaplarla, yazarlarıyla, gazetecilerle arasındaki ilişkiyi kriminal düzeyde tutmak yerine okuyup, dinleyip, anlamaya çalışsaydı, kuvvetle muhtemel bugün hiçbirimiz burada olmayacaktık. Dahası Erdoğan okuyan birisi olsaydı, Salvador Allende'nin Şili'nin Faşist cuntacılarına söylediği; "Tarih bizden yana ve tarihi haklılar yazar" sözünden de haberdar olacaktı.

"SÖYLEDİKLERİM SAVUNMA DEĞİL, AKSİNE İTHAMDIR"

Evet, tarih bir kez daha bizden yana. Dolayısıyla ne Cumhuriyet Gazetesi'nden bir illegal örgüt ne de bizlerden terörist çıkaramayacaksınız.

Buraya kadar anlattıklarımın anlamışsınızdır. Söylediklerim savunma veya ifade değil. Aksine ithamdır. Çünkü;

Bu siyasi operasyonun kanuni kılıfını hazırlayan metnin başında “iddianame” yazması, çöp muamelesi yapılması gereken bu utanç vesikasını hukuki kılmıyor. Tıpkı, öncesi ve sonrasıyla bu siyasi operasyonda görev ve rol üstlenen kimi kişilerin adlarının önünde hâkim – savcı yazmasının kendilerini hukukçu kılmadığı gibi.

Bizlere yönelik bu operasyon; düşünce ve ifade hürriyetini, basın özgürlüğünü hedef alan bir pogromdan (dinsel, etnik veya siyasi nedenlerle bir gruba karşı yapılan şiddet hareketleri) başka bir şey değildir. Ve kimi yargı mensupları da bu pogromun linççileri olma görevini üstlenmişlerdir.

Gelişmiş demokrasilerde yargı, hukukun evrensel normlarıyla hareket eder. Adaleti sağlamakla görevli denetleyici bir güçtür. Ancak Türkiye’de yargının kimi mensupları, bizatihi adaletin mezar kazıcıları olmuşlardır. Demokrasinin denetleyici bağlarından koparılmış bir sistem inşa etme peşindeki diktatörlük heveslilerinin iktidarda olduğu bir ülkede, siyasi ve entelektüel bir sefalet içinde kıvranan yargının bu hali elbette şaşırtıcı değil.

Hukuktan; hak, adalet, vicdan ve liyakati çıkardığımızda geriye kalan ne ise, Türkiye yargısı şu an odur. Yaşadığımız tecrübelerden yola çıkarak gayet iyi biliyoruz ki hak, adalet, hukuk, insanlık çağrıları size ulaşmıyor. Dolayısıyla, hiç bir talebim de olmayacak. Ancak, sizi bir zırh gibi kuşatan üzerlerinizdeki cüppelerin, insan hayatından ve özgürlüğünden yapılmış olduğunu söylemekle yetineceğim.

"CUMHURİYET GAZETESİ'NDE ARADIĞINIZ ÖRGÜT, SİYASİ PARTİ KILIĞINDA ÜLKEYİ YÖNETİYOR"

Cumhuriyet Gazetesi’nde aradığınız örgüt, siyasi parti kılığında ülkeyi yönetiyor. Sahibinin sesi olmuş medyası da bu organize kötülük örgütünün yalanlarını gerçekmiş gibi sunuyor. Suçlarını perdeleyip, kötülüğün yaygınlaşıp sıradanlaşması görevini yerine getiriyor. Yani örgüt propagandası yapıyor.

Çünkü en bilinen hakikat tüm çarpıklığıyla bir kez daha karşımızda duruyor: Suç dünyanın en güçlü zamkidir.

Siyasi iktidar, bürokrasi, yargı, talancı sermaye ve sahibinin sesi olmuş medyayı birbirine yapıştıran da bu zamktır.

Bu kirlili düzen, bu suç hanedanlığı hep sürecek zannedenler yanılıyorlar. Tarihin sayfalarını karartan tüm diktatörlüklerde olduğu gibi, kinlerinin ve hırslarının doymak bilmez açlığıyla yol almaya çalışanlar her zaman kendi sonunu hazırlar. Taşlarını kendi döşedikleri cehennemlerine vardıklarındaysa o görkemli küstahlıktan, akılları kör eden kibirden eser kalmaz.

Kimsenin kuşusu olmasın, tüm kişi ve kurumlarıyla organize kötülük örgütünün bu ablukası da dağıtılacak.

Çünkü bu ülkede;

- Demokrasi düşmanlarına inat, kalıcı ve yaygın bir demokrasi için mücadele edenler var.

- Hukuku katledenlere inat, hukukun üstünlüğünü savunmaya devam edenler var.
- Menfaat düzenlerini sürdürmek için savaşı ve ölümü kutsayanlara inat, barışı ve yaşamı esas kılmaya çalışanlar var.
- Çocukları katledenlere, pedofilleri koruyanlara inat çocukların düşlerini gerçek kılmak için çabalayanlar var.
- Ve hakikati boğmak isteyenlere inat gazetecilik yapmaya devam edenler var.

Gazetecilik faaliyetlerimin suç olarak gösterilmeye çalışıldığı bir operasyona karşı söyleyeceklerim bundan ibarettir. Ve hiçbir şekilde savunma değildir. Ki bunu gazeteciliğe ve mesleğimin etik değerlerine hakaret sayarım.

Çünkü gazetecilik suç değildir.

KIZIMA BIRAKACAĞIM BU MİRASTAN GURUR DUYUYORUM

Gazetecilik faaliyetlerini suçlama konusu yapmak, totaliter rejimlerin ortak özelliğidir. Tecrübeyle biliyorum ki mesleki faaliyetlerim nedeniyle her siyasal iktidarın ve her dönemin yargısının “kötüsü – suçlusu” olmayı başardım. Kızıma bırakacağım bu mirastan gurur duyuyorum.

Biliyorum, bu iktidarın da, yargısının da benimle ilgili sorunları var. Çünkü gazetecilik yapmaya çalışıyorum. Bugün, Türkiye’de yaygın bir şekilde olduğu gibi siyasal iktidara, çeşitli güç odaklarına değil hakikatin gücüne sırtımı dayayarak gazetecilik yapıyorum.

Çünkü Türkiye gibi demokrasiyle sıkı bağlar kuramamış ve giderek daha da totaliterleşen rejimlerde gazetecilik yapmak demek çizgiyi aşmak demektir. Ve gazetecilik hizaya gelerek yapılmaz. Hizaya gelerek yapılanın adına da gazetecilik denmez. Eğer icazetle yazıp söylersen, onursuzluğun acizliğiyle ezilirsin.

Bu yüzden söyleyeceğim o ki, dün gazeteciydim. Bugün gazeteciyim. Yarın da gazetecilik yapmaya devam edeceğim. Yani hakikati boğmak isteyenlerle aramızdaki bu uzlaşmaz çelişki hiç bitmeyecek.

KAHROLSUN İSTİBDAT, YAŞASIN HÜRRİYET

Bu karanlık günlerde ihtiyacımız olan daha fazla hakikat kaybı değil. Her şeyden çok ve daha fazla gerçeklere ihtiyacımız var. Bu yüzden hakikate kendimden daha fazla saygı duymaya da, inkârcı biat kadrolarına dâhil olmayı reddetmeye de devam edeceğim.

Bunun için bir bedel ödemek gerektiği ortada. Ama sanmayın ki bu bizi korkutuyor. Ne ben, ne de dostları olmaktan onur duyduğum “Dışarıdaki Gazeteciler”, her kim olursanız olun hiç birinizden korkmuyoruz. Çünkü zorbaları en çok korkutanın cesaret olduğunu biliyoruz.

Ve zorbalar da şunu bilsin ki, hiçbir zalimlik, tarihin akışını engelleyemez.

Kahrolsun istibdat, yaşasın hürriyet!